

LUMTURO MAGAZEEN 2007

Obsah:

CTH

Z deníku kapitána

Zápisky jednoho fakt hustýho typu

Křížovka o ceny

A další...

Tábor se blíží, odevzdávají se přihlášky, plánují se stanové dvojice. Pokaždé, když potkám nějakého člena oddílu Lumturo, jeho otázka zní stejně: „Jaké bude letos téma CTH?“

Já se ale tvářím tajemně, což tazatele činí ještě zvědavějším a různými klíčky, někdy i úplatky se ze mě snaží odpověď vymámit. Já jsem ale neoblomná.

Jistě, tak to má být, překvapení až do poslední chvíle, jenže já mám ke svému mlčení ještě jeden důvod. Téma CTH zatím není známo ani mě.

Ze všech stran se na mě valí náměty, každý si chce prosadit svůj „geniální“ nápad, já zůstávám v tom víru pomoci bezbranná a bez moci.

Nejaktivnější ze všech těchto pomocníků, jistý anonym, dokonce vytvořil i sérii E-dopisů, které se mi postupně objevovaly v dopisní schránce.

Tábor je již na dosah ruky a já jsem stále zoufalejší a zoufalejší. Zkoumám knihovny, internet, vyptávám se. Vymýšlím stále složitější a složitější scénáře. Nápadů už je tolik, ale já stále čekám na ten spásný. Taková pošetlost. Ale nakonec opravdu přišel. Argonauti. Jasně téma s jednoduchým scénářem, to je asi pro začátečníka, jako jsem já, to nejdůležitější...

Teď už jde vše jako na drátku, sestavujeme s Emilem obleky, vymýšlíme jednotlivé úseky, máme jich až moc a to mám pocit, že jsme ani nezačali pořádně vymýšlet. Na radě kvůli CTH se snaží prosadit bodovací systém „hodin“, do kterých se nebudou započítávat pouze body

z úseků CTH, ale i body za to jak se jednotlivé děti chovají. Budou zobrazovat „přízeň bohů“. Pokud udělá někdo něco špatného, strhnou se body celé jeho družince. Pokud něco dobrého, nějak se zalíbí nějakému bohovi (vedoucímu) body zase získá. Vše se odehrává za dob starých řeckých bájí, velkou roli hraje tedy osud. Jednotlivé družinky budou tedy každý večer hrát v kostky, kdo vyhraje, tomu se přičtou body v hodinách přízně bohů, kdo prohraje, musí vykonat nepříjemný úkol, jinak se mu body odečtou.

rouno. Proto je potřeba Zlaté rouno získat.

Na táboře bylo vyhlášeno 7 měst: Athény, Sparta, Milétos, Mykény, Thébý, Korint a Efez, každý se stal obyvatelem, jednoho z těchto měst, který se vydává na plavbu za Zlatým rounem. Každé město dostalo své hodiny přízně bohů a dlouho očekávaná CTH konečně začíná.

Vedoucí se ujali svých božských postav často velmi zodpovědně. Eros, bůh lásky, se celý tábor snažil rozvířit naše mezilidské city, Dionýsos, bůh vína, se svým stále naplněným obřím pohárem (použil na něj svatý grál z loňské CTH), nebo Hébé, bohyně zdraví a mladosti, která šířila zdravý životní styl: běhání,

pojídání mlsů, a popíjení kysaných mléčných výrobků. Pro větší zájem o své družinky uzavřeli patroni mezi sebou sázku, patronovi té družinky, která vyhraje CTH, budou splněna tři přání, patron té družinky, která prohraje, bude pověšen na půl minuty z vůdcáků hlavou dolů a pak jako projev svého pokorení bude muset sestoupit do řeky (????), do potoka.

Dobrovolný úkol, vymalovat si své hodiny přízně bohů splnili všichni, kostky, i když někdy se značným přemáháním (což oceňuji) se z každého města také někdo naučil a první body přibývají, ručičky na hodinách se posunují. Na úsecích cestovatelé shánějí zásoby, vydávají se vesnice konat dobré skutky. Hned druhý den večer Řekové (je to samozřejmě jen legenda) lehce přehnali slavení a popíjení vína a probudili se ráno v cizích obydlich, lehce dezorientovaní. Způsobilo to, že si celý

den o sobě mysleli, že jsou někdo jiný. Vedení tábora se tedy ujal Kuba Koláček a Michal Koráb, naopak postrachem vedoucích se stali Lulu a Synátor. Nesmím zapomenout ani na Helču, kterou s velkým nasazením ztvárnil Vojta.

Spouští se strašný slejvák. Běžíme zachraňovat náš celovečerní výtvar, obálky, papíry, mapy, všechno ničí a smývá voda. Shromažďujeme se v jídelně a posouváme se stále více a více do středu, děšť se snaží nás chytit. Během chvilky se tábořiště mění v jednu velkou kaluž. Na jediném suchém místě v jídelně myslíme na děti spící ve svých sice pěkných, ale chatrných

přístřešcích. Jejich touha po „drsné“ akci se splnila.

První dorazí asi ve tři ráno, skupinka úplně promočených dětí se k nám blíží přes most. A pak další a další. Vaříme rychle horký čaj a počítáme suché spacáky a deky v táboře. Je jich asi 8 většina jich připadne světluškáma a o zbytek se poperou skauti a skautky.

Ostatní si budou muset vystačit s teplým oblečením. Vlčata odesíláme do druhého tábora. Kolem čtvrté už jsou všichni uloženi.

Budíček se z páté hodiny ranní posunul na osmou, děti odcházejí podle domluvené trasy. Proti původnímu plánu nemají spacáky ani karimatky, ty nám nechávají na vysušení v táboře.

Zbytek honby probíhá v sice trochu napjaté atmosféře (ztráta dětí, nabourané auto, ztráta dětí, změna trasy), ale probíhá. Večer všichni dorazí na určené místo, do krásného lomu patřící Schwarzenbekovi. Ráno se všichni probouzí suší a vyrazí na další cestu. Přes mnoho náročných disciplín se dostanou k Médée a ta jim prozradí, že Zlaté rouno se nachází na ostrově v blízkém Ostrovním rybníku. Čeká tam člun a v něm se Řekové mohou pro rouno doplnit. Pak už je čeká jen cesta zpět do jejich města, do tábora.

Každá skupina dostala rouno, každé rouno byla jedna indicie, když daly skupinky hlavy dohromady, spojily své indicie, mohli přijít podle velmi složitého systému na to, kde se nachází poklad.

A hádejte, přišli na to?

Volám si jednotlivé rádce, zapisuji výsledky a hodnotím, největší jablko, nejkrásnější oblečení, nejrychlejší pádlování a počítám a počítám. A najednou je po všem, CTH končí. Cítím se lehčí, asi proto, že mi ze srdce spadl obrovský kámen. Tentokrát záměrné překvapení jsem chystala na večer. Kdo byl první a kdo poslední? Zvědaví jsou i vedoucí, chtějí vědět, jestli to nebudou oni, kdo bude viset z vůdcáků.

A je večer a z vůdcáků visí bohyně Héra a tři přání budou splněna bohyni Hébé.

A jak to všechno dopadlo??

- 1. místo: Korint*
- 2. místo: Théby*
- 3. místo: Milét*
- 4. místo: Atény*
- 5. místo: Mykény*
- 6. místo: Sparta*
- 7. místo: Efez*

Přípravka

Tak jako každý rok i letos o posledním červnovém týdnu se vydala parta vedoucích a starších skautů na stavbu tábora. Sraz byl v úterý 26. 6. 2007 v 8:30 před klubovnou v Orlické. Sešlo se nás tu 5. Všechny potřebné věci jsme nanosili ven před klubovnu, kde jsme je naložili na nákladák. Krátce po 9 hodině jsme vyjeli našim, tou dobou ještě pojízdným, oddílovým autem na naše obvyklé tábořiště v Dražiči u Bechyně. Cesta probíhala celkem rychle. Krátce po 11 hodině jsme byli na místě. Zanedlouho po nás přijel nákladák s věcmi, ty jsme vyložili a vyložené věci jsme nanosili do tábořiště a naobědvali jsme se. Nejdříve jsme hrabali posekanou trávu po celém tábořišti. K večeru nám traktor dovezl dříví z pily. Začali jsme opravovat krokvice na vůdcákách abychom měli kde spát.

Druhý den se od nás oddělil Jirka, který odjel zpět do Prahy. Já a Pája jsme impregnovali plachty na jídelnu a Martin s Matějem kopali pánskou latru. Když byly tyto práce hotové, začal Pája vyměřovat náměstíčko, aby se tam vešly všechny stany. Martin s Matějem si začali stavět své stany a já a Pája jsme se šli podívat na budoucí vlčácké tábořiště. Tábořiště jsme si celé prošli a rozhodli se, kde jaká stavba bude stát.

Ve čtvrtek ráno jsme opravili jídelnu a dali na ní plachty. Roztřídili jsme bednování vlčat a ostatních a dali ho do jídelny, abychom ho uchránili od případného deště. Vyměřili jsme tábořiště vlčat. Odpoledne jsem zůstal na tábořišti jen já s Martinem, Pája s Matějem se vrátili domů. Večer se k nám přidal Synek, Vít, Lulu a Justýna.

V pátek nás čekalo plno práce, Vít kopal dívčí latru, Lucka opravovala kamna, já kopal odpadovku. Martin a Synek dodělali pánskou latru a vykopali jímku. Odpoledne nás čekalo ještě shrabání fotbalové louky a ještě nějaké menší práce.

V sobotu ráno jsme začali roznášet podsady a kůlky ke každému vykolíkovanému stanu. Odpoledne krátce po 14 hodině dorazili skauti a skautky na tábořiště. Letošní přípravka byla super, a proto neváhejte a pojed'te příště taky.
Emil

Divná věc...

Běťka

Kolikrát jsem si říkala, že bych chtěla být někdo jiný a konečně-splnil se mi sen, i když možná chvílemi noční můra.

Večer jsme si každý vylosoval, kým budeme další den, zajímavé, zajímalo by mě, jak se to dělá ve skutečnosti, také se losuje z čepice, jakými budeme?

Kubikula

Nicméně, druhý den jsme se neprobudili jako my, ale někdo jiný, někdo, koho známe, i když zvenku, ale zevnitř... No, projevilo se to už na snídani, každý seděl

jinde než obvykle, každý nehledal jenom sám sebe obrazně, ale i své místo u stolu. Nástup, modlitba, program, no ten program, možná škoda, že nebyl normálně úsek CTH, mohlo to být zajímavé. Myslím, že k polednímu, to už skoro nikoho nebavilo, hrát si chvíli na někoho

Martin??

Kdo by nepodlehli??

jiného je fajn a člověk si to

užije, ale už to asi trvalo příliš dlouho... Takže spousta lidí začalo opět hledat své vlastní já a to propůjčené vracet.

Byl to velice zajímavý den, ale když jsem se opravdu celá vrátila sama do sebe, byla jsem ráda, že jsem to zase já a mohla jsem klidně usnout beze snů o tom, jaké je to být někým jiným...

Která z těchto dvou slečen je drsnější??

Obarvené vlasy

Nápad-děsivej-ale ne-možná-ale proč ne? -Kaštanová-oříšková-zelená-modrá-zrzavá... Když se Andulka ptala, jestli nechceme něco koupit, dozvěděla se toto... Ale poprala se s tím docela statečně...

Nazítří už každá z nás dychtivě svírala jedno balení barvy a dvě rukavice.

Hromadné mytí hlav a přesun

netušil, že se tak podobá

Lavičky pro dámy čekající,

svého zevnějšku, pročítající

si všeliké magazíny o módě a klevetící o

manželech, dětech a starostech... I tak může

vypadat táborová kaple. Nasadily jsme si

rukavice a... Po „aplikaci“ stačilo jen spláchnout

zbylou barvu z vlasů a pak donekonečna čekat,

až vlasy uschnou a objeví se kýžený cíl...

Zbývá jen dodat, že obarvené vlasy zdaleka

nepatřily jen dámám, i někteří pánové si nechali

své kadeře obarvit a že, Potápka chtěla být

blondýna, ale nestalo se, třeba v příštím životě...

Anebo příští rok?...

Já to chtěl
obarvit!!!

do kaple... Jeden by
kadeřnickému salonu...
na radikální změnu

Let it be aneb o plíživé úchylce z marodky

Začalo to nevinně, cesta okolo marodky, nejspíš na latru, ale skončilo to strašně, postižen byl skoro celý tábor...

V marodce seděl Rodrigo a Jonatán, ano i se svou zbraní-kytarou a zpěvníkem Beatles. Listování zpěvníkem a-náš prst se zastavil na písničce Let it be. Tenkrát jsme s Potápkou, se kterou jsme tu písničku vybíraly nic netušily, ano netušily jsme nic. Následovala spousta dalších písniček, nikdo se nad ničím nepozastavoval, zatím... Až později, až po chvíli jsme zjistily, že nám v uších nezní nic jiného.

Pomalu jsme začaly okolo sebe šířit pavučinu utkanou ze slov Let it be, pavučinu, do které se ne jeden chytil...

Všichni požadovali neustálé opakování a omýlání, všichni byli polapeni nepropustnou sítí.

Jediný, komu to pořádně lezlo na nervy byl samotný

Jonatán, ale i on se nechal přemluvit, aby omamnou píseň

zahrál. Zamýšlela jsem se nad tím, proč se ta píseň tak

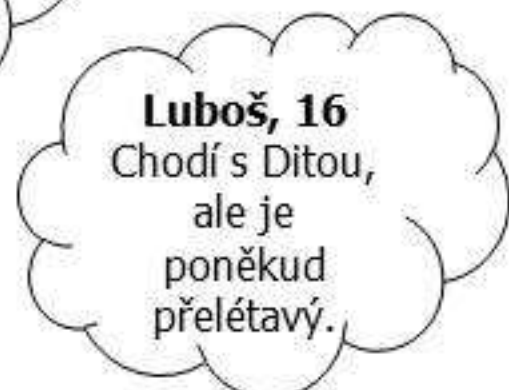
líbila, proč? Proč se ta vtíravá melodie dostala do našeho podvědomí, ale

nevím... Ale asi to nechám být, vždyť se přece zpívá Let it be... There will be an answer...

Vkradená kabelka

Blanka, 15
Hledá chlapce
svých snů, ale
zatím na něj
nenarazila...

Luboš, 16
Chodí s Ditou,
ale je
poněkud
přelétavý.

Dita, 16
Chodí s
Lubošem a je
hrozně
žárlivá.

Rost'a, 17
Tak trochu
nezdvořák,
ale
romantik.

Lenča, 15
Také touží po
chlapci svých
snů

Dej to
sem!

Nech
mě!

A photograph of a young man and a young woman walking on a paved path in a park. The man, on the right, is wearing a blue t-shirt, khaki cargo shorts, and sneakers. The woman, on the left, is wearing a purple cardigan, blue jeans, and a striped bag. They are both looking down. Two speech bubbles are overlaid on the image. The first bubble, from the man, says 'Tady máš tu kabelku a... A nechtěla by si zajít třeba do kina?'. The second bubble, from the woman, says 'Děkuji, moc ráda'.

Tady máš tu kabelku a... A nechtěla by si zajít třeba do kina?

Děkuji, moc ráda

Děkuji
moc za to
kino, bylo
to hezký.

Jo, rádo se
stalo.

Ach jo...
Lenča, Dita,
Lenča, Dita...

Jé, ten je
hezkej...

To je teda
kost...

A tak to všechno dobře dopadlo,
lásky dělá divy...

Z deníčku skautského vůdce

aneb

Příliš hlučná samotka

Vyšel jsem ve 23:40 přes hřiště do tmy. Zastavil jsem na kraji lesa a chvíli čekal, až oči přivyknou temnotě nočního podrostu. Marně. Jako slepec s napřaženýma rukama jsem tedy vyrazil do strmého svahu. Vůbec nevím, kam šlapu, dělám strašný kravál, určitě mě je slyšet až do kuchyně. Doufám, že mě tu neodstřelí nějaký myslivec, třeba ten trouba Hroch. Chci zahrnout doleva a dostat se někam do hustšího lesa za latrama, nic lepšího tu není, trávit den a noc v kopřivách se mi moc nechce. Nějak nemůžu trefit tu odbočku, asi už jsem jí přešel... nebo tu ani žádná není... Co se dál dělat, zahybám doleva do hustšího borového podrostu. Tady není vidět už tuplem nic. Vůbec netuším, kde jsem. Nechci se dostat moc blízko tábora, takže na místě, kde právě stojím, odhazuji kupu klacků a šišek, balím se do cely a sladce usínám.

Asi v půl páté už je trochu vidět, zvedám se a snažím se zjistit, kde jsem. Pořád nevím. Pokračuji dál. Konečně se začínám orientovat, přiblížím se k táboru a pod bukem dospávám dnešní noc. Za tu dobu se mi asi 3x zdálo, že mě našli, poprvé Benjík, pak nevím, potřetí jsem šel něco krást do kuchyně, ale bylo tam asi 7 zásobáků a navíc tudy vedla silnice. Pak začal Ondřej volat: „Synátore, vidíme tě!“, tak jsem zklamaně vylezl, jenže on si jenom dělal srandu... Uf, jedna noční můra za druhou, asi už začínám magořit...

Nepřemožitelný...

7:32 budíček u vlčat, následuje rozcvička, do toho bečí ovce u Turka, vzadu na silnici jezdí auta... jen u nás v táboře panuje podezřelé ticho.

Jdu si odskočit, cestou vylezu na statný buk, sice dost vysoko, leč náš tábor je mým zrakům zakryt zelenou neprostupnou hradbou lesa. Kolem mojí hlavy nerušeně prolétne datel, dost vypasenej, trochu jakoby vycpanej, připomíná sojku z Krkonošských pohádek. Vyhrívám se v ranních paprscích a těším se na klidný den daleko od všedních starostí vůdce 60hlavého tábora.

8:33 konečně budíček, někdo hraje na kytaru, tipuju Justinu. To posouvali kvůli přepadu? Nebo kvůli honbě ? 8:39 Mája píská budíček, následuje „Okamurko vylejzej“. Poté rozcvička s cvičitelkou Kadu.

8:52:32 příprava na snídani

8:52:58 opět příprava na snídani (ano, na snídani je třeba se důkladně připravit!)

Hu, dámská latra je až nechutně blízko. Teda, není nic vidět ani (díkybohu) cítit, ale občas někdo projde houštím tak deset metrů ode mě...

Opět usínám, probouzí mne pohyb dost blízko, asi sedm metrů ode mne, za řídkým houštím se blíží asi Kadu s Ivou nebo kdo. Směřem ke mně. Co tady doprčic dělaj?! Rychle se zvedám a prchám do houští. Určitě mě musely vidět nebo aspoň slyšet! Pořád se blíží, určitě jdou po mně! Zdrhám hlouběji do houští. Čekám.

9:25 Jiří: „*Za chvíli bude nástup!*“

9:35 příprava na nástup

9:42 nástup. Vskutku perfektní timing... Konečně by tu mohlo být bezpečno... Vracím se ke svým věcem, nic mi nešlohy, snad si jich ani nevšímly... Na stromě pár metrů od místa kde jsem ležel, visí papír. Orienták SSLLS. Úkol č.1. Přiřaďte autory k dílům. Dost jednoduchý. Odtud azimut 50°, 50 kroků. Nevím, kam to vede, ale za chvíli tady bude dost nával. Balím kufry a vracím se do houští. Trochu to tu připomíná latru. No, nějak to budu muset přežít. Hlavně doufám, že skautky ovládají buzolu!

Z nástupu jsem slyšel akorát „*Honzo vstávej!*“ Pěkně děkuju. Jako byste mě doted' nechali vyspat.

Po desáté začíná dopolední program, zleva se blíží zvuk osekávání dřeva – skauti vyrazili na soušky, asi vyrábí ty pasti. Jsou dost blízko. Bobr jim chce ukázat, kde ležel na samotce, při mém štěstí je to tam, kde zrovna ležím. Zdrhám (opět bez věcí) doprava, odkud se ale začíná ozývat praskání větví – orienták skautek. Zaklekám do vývratu a modlím se, aby skautky uměly zacházet s buzolou. Marně, blíží se Natálie a ještě někdo. Vstávám a skrývám se za strom. Možná, že mě viděli. Tady nemůžu zůstat.

Killer...

Ale není kam utéct. Skauti a skautky mě drží v kleštích. Oni se na mě snad domluvili! Za těch 12 let co sem jezdím jsem v tomhle lese nebyl, a dneska tu má program celý oddíl !

Nedá se nic dělat, musím na strom! Ještěže tu jsou ty duby. Dá se po nich vylézt dost vysoko. Shora je dokonce trochu vidět do tábora.

Skauti ty pasti vyrábí hned vedle v lese. To snad ne, doufal jsem, že jdou jen na soušky! Tady nahoře je hrozný vedro, blíží se poledne. Nemám s sebou ani tužku a papír a mám hroznou žízeň. Ochutnávám dubové listí. Je to hnus. Ale malé zelené žaludy mají překvapivě dobrou chuť. Pode mnou pořád někdo chodí, ale moje věci ještě nenašli. Na stromě musím vydržet až do oběda, asi dvě hodiny.

13:05 konečně příprava na oběd. Ale nic se neděje, skauti jsou furt někde v lese.

13:08 Jirka chce pomoci s nákupem. No tak, nezdržuj!

13:15 oběd, opatrně slézám dolů

13:19 rozkrádají mi nádoby a ještě to drze hlásí do lesa.

Uf, jsem dole. Konečně trocha vody. Mám hlad. Doufám, že teď už sem nikdo nepoleze.

Už tady zase někdo chodí! Doprčic, o poledňáku mají být ve spacáku a spát!

14:21 zmrzlina. Vůbec nezávidím.

Někdo zoufale volá z latry o toaleták, jsem v pokušení pro něj dojít. Ale odolám.

Úsek je naproti v lese, řekl bych, že tam něco sbíraj a nosí do tábora nebo tak něco, jsou u toho potřeba vedoucí. Musel jsem kvůli tomu na strom. Bylo tam vidět úplně to samý co tady. Tedy nic. Mám sucho v puse. Je mi vedro.

16:30 nástup po úseku. Vyhodnocování domečků. Athény jsou 2., z vůdcáků snad už viset nebudu.

Doufám, že teď se půjdou koupat a ne vyhodnocovat ty blbý pasti tady nade mnou.

16:58 odchází na koupání, všichni za Vítem, do Nemějic

Bruce Willis??

17:00 pípá mi budík na Márových hodinkách. Ten syčák tvrdil, že ho vypnul. No, možná jsem ho omylem zapnul sám. Ještěže tu nikdo není.

Okolo sedmé se vrací z koupání, následuje večere. V klidu dočítám Apokalypsu, k dnešnímu dni se docela dobře hodila. V táboře je klid, Vít organizuje volejbal na týmy, kytárka nepřestává znít... ve vzduchu visí honba.

Táborem zní Permoníkova píseň z mateřské školky. Nejspíš jde opět o produkci na vůdcákách, protože Vít se ptá: „Pánové, kdo vás tam pustil?“

20:43 Tak se nám to konečně rozjíždí:

„Iásone, kde seš? Dlouho jsem tě neviděla! Něco jsem si pro tebe připravila!“

„Dcero! Cos to udělala?“

[křik, jekot, zvuky připomínající zvracení]

„Kde je Iason, já ho rozčtvrtím, kde jsi ty holomku?“

Komanč: „Ukamenujeme ho!“

Laškovající...

Eros: „Pět minut. Fimf minuten. Five minutes.“

Martin: „Cibule, vem ešus, Helčo ty taky.“

Eros: „Bohové musí být blízko a jsou to šílenci!“

Neznámý vykřikuje: „Panika!“

Iason/Eros (zřejmě na Médeiu):
„Já tebe taky. Setkáme se za chvíli.“

„Rádcové pro věci do kuchyně!“
„10 minut se počítá. Za chvíli přiběhnou bohové, kteří jsou opravdu naštvaní!“

Roro: „Mně to nevadí.“

Eros: „Spěchejte rychle. Tady je seznam věcí, které potřebujete s sebou.“

Médeia: „Hlavně přiveďte Iasona celého.“

Hermes: „Hlahol si sebou vemte.“

Matěj: „Toníku, hygienu si vem!“

Eros: „*Připravené skupinky na volejbalové hřiště.*“

Aiaités: „*Pobijte je!*“

Aiaités a spol.: „*Pobijte je!*“

Šimon: „*Vy (...)zlové, zabiju vás všechny do jednoho!*“

Héra: „*Efes, máte tady jídlo.*“

Aiaités: „*Iááásone !!!*“

Eros/Iason: „*Za most! Utíkejte! Poslední – Mates, utíkejte!*“

Aiaités: „*Přátelé, dáme si druhý kolo u vlčat. Musíme být ještě agresivnější.*“

Iason: „*Médeio.*“

Médeia: „*Iasone.*“

Iason: „*Ale já tam musím jít taky, že jo?*“

[Vše se opakuje u vlčat, zvuky tentokrát doléhají z větší dálky. Celá akce je mnohem agresivnější.]

Děti jsou v lese, v táboře zní kytárka, zvuky volejbalu – tedy polední klid v menším měřítku. Mám pocit, že už dlouho někdo roztápí saunu. Docela bych si dal. Ale ještě tu musím trčet 2 a půl hodiny.

Odkudsi se ozývá „*Ach Synku, synku.*“ Děti v lese zachvacuje hysterie. Ondřej přemlouvá Lucii, aby tam šla. Lucii se nechce. Madlen dostává spásný nápad: „*Synátore, skoč tam!*“ Ostatní se nadšeně přidávají. Zkouší mě vydírat.

Ale se mnou dneska nepočítejte. Ještě mám dvě hodiny. Takže si asi zdřímnu...

Dvě legendy na závěr...

kapitánův deník, aneb jaký to bylo tam, kde sem nebyl?

Můj milý deníčku:

Hvězdné datum 28. 15.30

Justina pořád nevrle dívá se na Víta. Vítovi se zdá, že po něm

něco chce. Společenské nuance se hroutí.

Oběd byl mňam, sádlo a škvarky. Koupání ve vířivce. Jsme zdraví

jak rybičky. Lulu boty jsou stále rozd'oubané, ale dočetli jsme

se, že je snad ani nepotřebuje resp. nedočetli jsme

se, že by je

potřebovala

Už jo...

Marek si píše tajemný deník. Nechce nám jej ukázat. Stejně jako

svou občanku & levou ruku. Je tajemný & unavený.

Morální otázka dne:

"Zabít nebo zavraždit?"

"To kill or to murder?"

17.00 Vít nechce vzít 2 batohy, stačí mu 1

17.16 Lulu: Hele pojďme slézt k... (potoku)

17.17 Synátor nalétává do Víta, oba vrávorají.. vše dobře dopadne

17.18 Vít nevysvětlitelně padá, ještě že má jen 1 batoh

19.22 Přišli jsme z procházky, byl tam i vodopád.

19.25 Strla se hádka o večeri, nikdo ji nechce vařit.

Marek, který

se těšil, že uvaří párky Hugovi a Pupíkovi (to jsou dva asi 30ti

letí pání, advokát a inženýr) byl ubombardován argumenty více

Co ta holka pořád chce??

Ing. někam zírá a JUDr. mobiluje

i méně pravdivými. Chudák, byl donucen vařit jen pro idioty. Snad se to neprojeví v chuti toho, co nám uvaří.

Kapitánův deník, hvězdné datum 29, 2.54

Hugo a Pupík přijeli, nemohli to najít, ale našli. 10 kilové překvápko odhaleno.

Kapitánův deník, hvězdné datum 29, 10.20

Naše 1. velká mise začíná. Vydáváme se objevit nové kultury a dobrodružství. Snad nás bude provázet síla a zdravý rozum.

18.30 Vracíme se. Mise splněna. Chytali jsme duhu. Bohužel nechytli, ale byli jsme blízko.

Hvězdné datum 30.

Milý deníčku,

mám všechno mokrá, bolí mě nohy i záda od té tvrdý matrace. A oni chtějí, abych v těch botách šla zase na výlet.

P.S. Mají tu jen biojablka

31.

Kosa jak pra... Jdeme na Triglav

Posíláme Vám obří pusu!

Anketka

v původním znění...

Líbily se mi hry, celotáborovka,...

Tábor byl super!!!

Éďa

Nelíbilo: noc v hotelu

Líbilo: že světlušky nesly malý

náklad na honbě, kostky

Nejoblíbenější vedoucí: Anča,

Synek

Skaut: Komanč

Skautky: Maruš

Sv.: Mářa *(nu, nevím, jestli zrovna*

Mářa by měla být svatá...)

Vlče: Očko

PájaV.

LÍBILO SE MI NA TÁBOŘE ŽE

DOBŘE VAŘILY

NELÍBILO SE MI ŽE HODNĚ

PRŠELO

NEJLEPŠÍ VEDOUČÍ MY PŘÍDE

CHLOPEŇ

Líbilo se mi, že bylo k jídlu více

normálního mase a že jsem zvladl

získat 3 orlí pera. První den

honby byl také pěkný, protože

naše družinka šla 40 kilometrů a

lituju těch *(slyšíte ten*

okamurkovský přízvuk?)

družinek, které zabloudily nebo

měly jiné důvody a nemohly jít

celou trasu.

Nelíbilo se mi, že musel odjet

Folejtar a že jsem byl také

nemocný, chování vedoucích a že

synek pořádně nešvihal.

Nejoblíbenější vedoucí: Vít a

Synek

Překvápko

CELOTÁBOROVKA BYLA FAJN

A Ž NA PÁR ÚSEKŮ A HONBU

V HOLINKÁCH.

Nej. skaut: Martin

Nej. Skautky: Poty. Naty, Palička

Nej. Vlče: Brd'o

Nej. Světluška: majda

Nej. Vedoucí: Mája, Madlen

Nej. Holka: Mája *(jako, májo?)*

☺Poty a Cíba, také se mi líbila
kmotra mých dětí a taky „LET IT
BE“ Nemějice

L blbí přepady, že mi táta přiveze
(to je na příští rok?) málo
bonbónů

Nej. Skautka: Potty

Skaut: ✂ Já!

Vlče: Arny Flipo

Světluška: Ondřej *(nu, konečně..)*

Vedoucí: Mája **(srdíčko)**

Toník

Nejhorší kecy evžena déšť' málo
jídla

Nejlepší zmrzlina koupání
v neměřicích

Nej.

Vlče: Arny

Skaut: Marek

Skautka: Potty

Vedoucí: Mája

Roro

TÁBOR SE MI MOC LÍBIL! ☺

Verča

Nej vedoucí - ~~Kadu~~ všichni kromě
Jardy, Petra, Mateše, kuchařek
atd...

Dobří - jídlo, honby

Špatný - stavění

☺ takže: program, družinka,
jídlo, lidičky a mnoho dalšího
(tedy vlastně všechno krom

☹ MARMELÁDA

marmeláda k snídani

marmeláda k snídani

skoro každý den...

Mám vás všechny moc a moc ráda
a bude se mi po vás o prázdninách
stýskat

P.S. Ještě jednou velký dík všem,
kdo mě podporovali v orlích
perech, páč jinak bych to asi
těžko zvládla...J *(a to my zase
rádi...)*

Maruška

☺Celotáborovka, jako bylo fakt
fajn

Poklad a počasí a honba a vůbec
všechno se mi líbilo

☹ špatný přepady, jako fakt
slabý

Vypsaná tužka na latře..

Natálka jako fakt...

☺ CTH, jídlo, patron Jirka,
Erosek

☹ Erosek, nebyla H2O v Karlově

Martin

Anonym

Nej. Vedoucí muž: Vít, Chlopeč,
Synek

Nej, vedoucí žena: Madlen,
Anička, Mája, Iva, Kadu,
Kristýna

Nej. Skaut: Marek

Nej. Skautka: Josefína, Sofie,
Palička

Světluška: Mára, Sára, Klárka

NĚCO SE MI LÍBILO A NĚCO
NELÍBYLO
NEJ. VEDOUcí: SYNEK
RODRIGO

Na táboře se mi líbilo že byli tak
dobré jídla než minulý rok a
nelíbilo se mi nic. (*aj, logická
stavba vět, kam to spěje svět?*)

Nelíbilo se mi buzerování Emilem
a Ondrou Koláčkem

Perma

Nelíbí (*mě taky*)

☺Líbil se mi můj milenec Ondřej,
jídlo, CTH

☹ nelíbilo se mi, že bylo málo
přepadů, divný počasí - hlavně na
začátku honby..

Nej. Vedoucí: Ondra, Lulu

Benjk

Marek M.

Vaření se mi líbilo

Hra s vlčatýma se mi nelíbila

Můj oblíbený vedoucí je Odřej a
Synek

Marek

Co se mi líbilo:

Honba, hry, eroseznamka, výlet,
latra, koupání, koně v „bazénu“

Co se mi nelíbilo:

Bouřka, malé porce jídla, sběr
smůly, kravky, hlídka, cen
vyměněných identit

Nejlepší vedoucí: Mája, Lulu,
Madlen

(-: Celý tábor byl super!!!

)-: Nic !!!

/-: Počasí na honbě

Nej. Vedoucí: všichni

Cíba

Jméno: **Anonym**

Vedoucí: Anička, Madlen,

Vít, Synek, Chlopeň

(*hmmm?!*)

Skaut: Šimon Toník

Skautka?: Potty, Josefína, Sofie

Světluška: Sára, Klára, Mářa

VIče ARNO, Daník, Eben

Líbilonemnějcích, Poklad,

Návštěvák

Nelíbyloi: Homba!!!

Líbilo: Poklad, pěkná příroda,
návštěvák, Milí vedoucí,...

Nelíbilo: Honba, déšť, rozcvičky,
budíčky, maso z konzervy

Nej. Vedoucí: Madlen, Anička,

Synek, Vojena, Lulu, Mája, Vít...

(všichni)

Skautka: Éd'a

Skaut: Překvápko

VIče: Albert

Světluška: Mářa *i když není
příbuzná...*

Sofie

☺Líbila se mi honba,

celotáborovka, počasí a skvělá

družinka, úseky,. Bylo výborný
jídlo i pití a hlavně nálada"

☹ Asi neexistuje něco co se mi
nelíbilo (*šťastná to žena!*)

Nejoblíbenější:

Vedoucí: Lulu, Mája, Vojena, Vít,
Synátor"

Oddíl. Rádce: Iva, Kadu

Skaut: Toník, Šimon

Skautka: Natty, Potty, Benjík

Světluška: Josefína, Sofie, Sára

Vlče: Arno

Palička

Líbilo: běhání s Vitem, honba,

plnění tří orlích per, kostky

Nelíbilo: Nemoc, latra, bouřka, že

jsou světlšky nevychovaný a nikdo

je netrestá, ani když zpívají

urážlivou písničku o Emilovi

Nejlepší vedoucí: Vojena, Vít,

Synek **Marek Brichtín**

LÍBYLO SEMY JÍDLO

NELÍBYLSE MY VOJTA (jsi

vojta? Nebo se ti vojta nelíbí?)

Kuba K.

Líbilo: CTH, honba, kostky

Nelíbilo: diskriminace leváků

v kuchyni (vše je jen pro praváky)

(*omlouvám se, nakoupíme nové,*

otočíme staré hrnce, kamna,

nože, naběračky, prkénka...)

Nej. Vedoucí: synek, Vít

Nej. Skaut: Jonatán

Nej. Skautka: Natálka, Palice

Nej. Vlče: David V., Matouš

Nej. Světluha: Josefína

Kuba K.

☺ tančírna,

☹ málo přepadů, skupinka- Rádce

+ spolupráce

:> **Kachňák** (*či někdo s podobným
podpisem*)

LÍBILA SE MI HONBA BILO T

VELMI PROMYŠLENÉ LIBILO

SEMI TAÉ JÍDLO ALE NELÍBIL

SEMI TENDÉŠŤ ATAKISEM SE

MO C NEVYSPAL AMÁM RÁD

CHLOPNĚ

+ dobré jídlo, supr honba

- deštivé počasí v noci (ve dne
ne?)

Nejlepší světl.: Sára

- Vlče: Arno, David Flek

- Skautka: Palička

- skaut: Kuba, Šimon

- Vedoucí: Chlopeň, Synek,
Madlen

Helča

NA TÁBOŘE SE MILIBÍ

POLEDNÍ KLIDAOSOBNÍ

VOLNO. LÍBÍLISEMI

HOUPACÍ SÍTĚALATRY(*latry?*)

MŮJNEJOBLÍBENÍVEDOUČÍ

VOJENA AVÍT **MATOUŠ**

☹BLOUDILI JSME NA HONBĚ

☺ZMRZLINY

SYN, LULU

ČMELÁK

Potty

☺líbil se mi Toník a Ondřej

Zevlovací honba

☹málo sladkostí, rozbitá

sklanička

Nej.h.vedoucí: Madlen

Nej.k.vedoucí: Ondřej

Nej.skaut: Toník, Šimon, Okáč,

Roro, Foli, Marek, Janek,

KubaK., Martin *no, tak,*

*slečno, vyber si, kdo se s tím má
přepisovat...*

Nej.skautka: Natty

Nej.světluška: Sofie

Nej. Vlče: Arno, malej Okáč

*J' aime la chasse au trezor (mám
rád honbu)*

Je náime pas les trois premiere

jour (nemám rád první tři den)

Kdo jsem?

Váš idol...

LÍBILA SE MI CELOTÁBOROVÁ

HRA

NELÍBILO SE MI JAK JSME

PRVNÍ NOC NA HONBĚ

ZMOKLI (*to nám taky*)

Líbilo Poklad

Nelíbylo že Klárka onemocněla

Vedoucí Maden Krystína Anička

Lulu Sinek Vojena

Skautka ~~Tereska~~ ~~Potápka~~ Potty

Světluška mára

Skaut martin

Vlče - albert

Sára

☺tančírna, můj rádce (Natálka)

☹bláznivý počasí

Anča

A jako bonus jeden rébus....

MADLEN

NOC ZE 17.-18.7.

19.7. - 13+14H

A to je vše, naše milé děti... uf!!! Vedoucí letos prospali či prozpívali cestu zpět, tak nic nesepsaly, ještě že tak. U všech olympských bohů, Vám cestou z tábora vždycky tvrdoře mozeček a ztrácíte svůj ostrovtip, kdo se s tím pak má přepisovat... nu, ale hlavně, že se Vám s námi líbilo a že Vám chutnalo, jako fakt dobrý to bylo

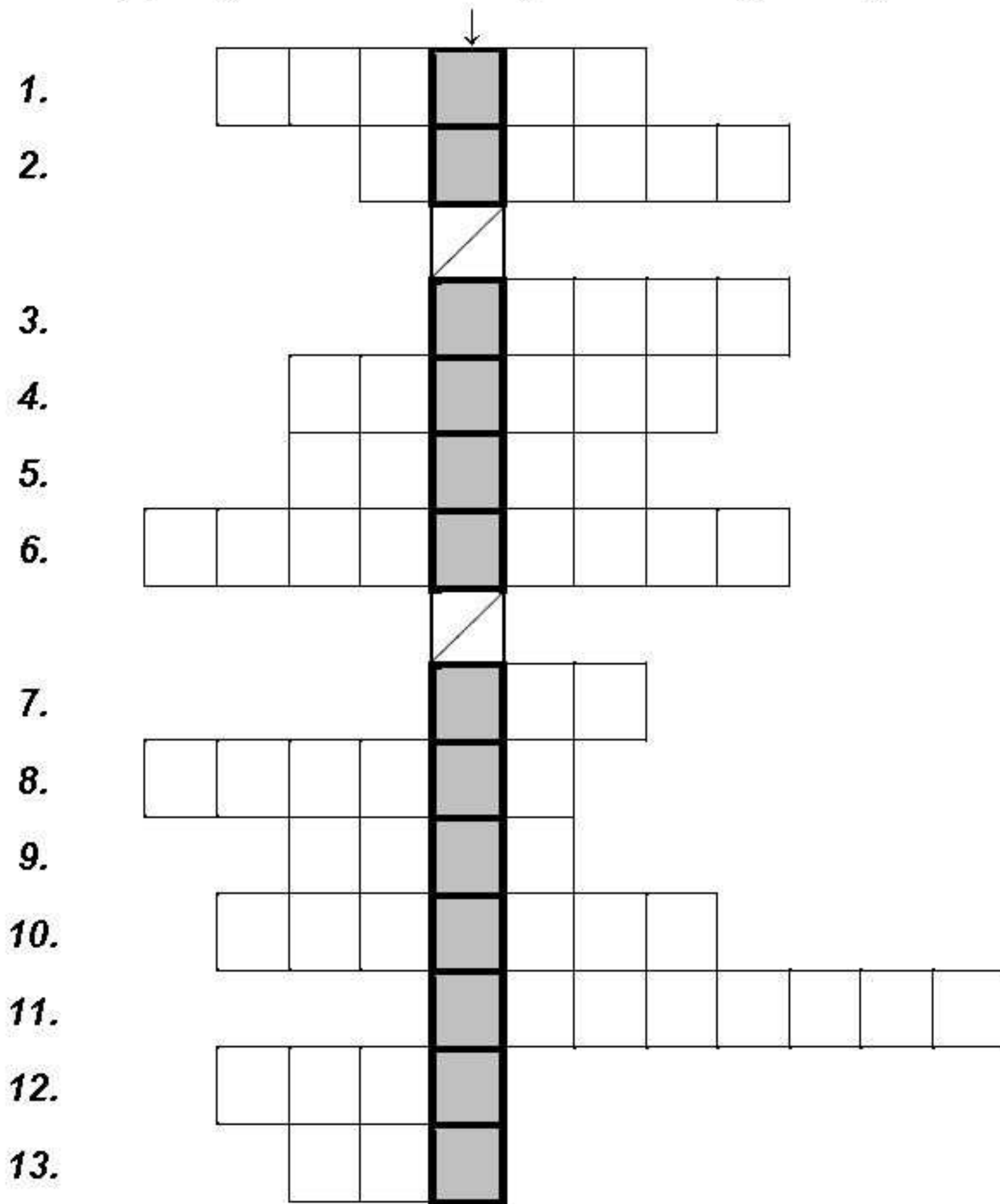

Olympijské hry...

Soutěž!!!!!!

Po několika letech tu máme křížovku o ceny. Vyhrává ten, kdo bude nejrychlejší, uhádne tajenku a sdělí ji Paličce. Od té také obdrží tři nejrychlejší hodnotné odměny. Proto neváhejte a hrajte!!

1. **vítězná družinka v CTH**
2. **nejoblíbenější výprava - skauti**
3. **Synátorův zženštilý mobil**
4. **„Já otec - Já syn.“ Kdo je syn ?**
5. **„ Eso tábora ”**
6. **sezení v kruhu**
7. **vykastrovaný býk**
8. **nabouranej ...**
9. **velký sokolník**
10. **nejhranější písnička tábora**
11. **šum svistu**
12. **ten co umí pysky**
13. **trapná napodobenina LGS/LLS**

Co bylo, bylo...

Na tomto výtisku se podíleli: Madlen, Synek, Emil, Natálie, Lucie, Kadu, Hugo, Palička, Killer no mercy a další pisálci

Všem patří můj dík, že jsem to nemusel dělat sám, byla s nima rozumná řeč a dokázali mi články poslat včas.

Neděkuju těm, kteří mi slíbili poslat komix a poslali mi ho hrozně pozdě a ještě v power pointu. Ondra

22. 9. 2007